

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ด้านชีวสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนิสิต หลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

A Relationship between Bio-social Factors and
Achievement Motive in Japanese Learning of
Japanese-major Students at Thaksin University

ชวเลิศ เทพประดิษฐ์ (Chawalert Teppradit)¹
โสภา มะสินาริ (Sopa Matsunari)²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ประชากรคือนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 75 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านชีวสังคมของนิสิตโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันผู้ปกครองนิสิต อาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจต่อการใช้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน โดยผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญโดยการประพฤติปฏิบัติตนต่อนิสิตด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่น

¹นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พิษณุโลก 65000,

อีเมล : chawalert@live.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พิษณุโลก 65000,

อีเมล : kanhaso20@hotmail.com

2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตได้มีแรงจูงใจภายในที่จะเรียนในสาขานี้เป็นเดิมที และหลังจากผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาเรียน มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนเป็นเพื่อให้บรรลุความประสงค์ตามที่ตั้งใจไว้ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ดังนั้นนิสิตควรรู้คุณค่าและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ผู้ปกครองควรให้ความสนใจนิสิตทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว และอาจารย์ควรส่งเสริมด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ

คำสำคัญ: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน, ปัจจัยด้านชีวะสังคม,
 นิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น, มหาวิทยาลัยทักษิณ

Abstract

The purpose of this research was to study the relationship between bio-social factors and achievement motive in Japanese learning of Japanese-major students at Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University. The population was 75 students majoring in Japanese who are 20 years of age and above and enroll in the second semester of academic year 2016. The tool used is a questionnaire. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and Pearson Product's Moment Correlation.

The study found that: 1) the bio-social factors of students in overall and in each aspect were at the high level. This is because the students' parents, teachers and their stakeholders have knowledge and understanding of the use of achievement motive in learning. Parents focus on loving their children. 2) The students' achievement motive in learning in overall and in each aspect is at a high level, because the students have internal motivation to study in this field. After they passed the entrance examination, they are committed to

learn to achieve their intended purpose. 3) The relationship between the bio-social factors and the student's overall achievement motive in learning was at the medium level. So students should know the value and have a good attitude to study. Parents should pay attention to students both academically and personally. Teachers should encourage students to set goals for success.

Keywords: Achievement Motive in Learning, Bio-social Factors, Japanese-major Students, Thaksin University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มีทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ต้องตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก และภายในประเทศ ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องเป็นกระบวนการที่พัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงาม ทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม ความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงานและวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง แยกคาย สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ และแข็งแรงประกอบอาชีพได้ มีวิถีชีวิตที่กลมกลืนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการศึกษายังเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยให้คนมีหลักคิด รู้จักใคร่ครวญ เลือกสรร ปรับตัวเข้ากับเหตุการณ์และสิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามาสู่ชีวิตตลอดเวลา ระบบการศึกษาจะต้องตอบสนองการทำงานในยุคข้อมูลข่าวสาร การจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการมากกว่าในอดีต คุณภาพของทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นหัวใจสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ (มนต์ชัย สุวรรณหงส์, 2554: 1) สอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช (2555: 16-17) ที่ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อสู่ศตวรรษที่ 21 ว่า ควรต้องมีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์ ทำลาย และซับซ้อน เป็นการศึกษาคือจะทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปด้วยสิ่งทำลาย รวมทั้งโอกาสและสิ่งที่เป็นไปได้ใหม่ ๆ ที่น่าตื่นเต้น การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะเป็นการ

เรียนที่ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวข้องกับปัญหาในโลกที่เป็นจริง เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ และคำถามเกี่ยวกับอนาคตเชิงวัฒนธรรม สังคม และสากล นั้นเป็นเหตุผลที่ควรมีการเรียนรู้ด้านภาษาสำคัญ ๆ ของแต่ละชาติในโลกนี้ด้วย

การให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารซึ่งมีภาษาหลัก 5 ภาษาได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น (ปราณปริยา บุญเรือง, 2557: 2) ซึ่งปัจจุบันประเทศเหล่านี้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่โดดเด่นทำให้ทั่วโลกหันมาสนใจวัฒนธรรม ของประเทศเหล่านั้นโดยเฉพาะภาษาญี่ปุ่น เช่นเดียวกับในประเทศไทยที่เกิดความตื่นตัวในการเรียนภาษาญี่ปุ่น อันเนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญของสมาชิกประเทศกลุ่มอาเซียน ดังนั้นการเรียนภาษาญี่ปุ่นนับเป็นการเร่งสร้างผู้มีความรู้ ความสามารถทางภาษา จะส่งผลทำให้ผลิตภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมมีความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการศึกษา และเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มอาเซียน (สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล, 2555: 885) ประเทศไทยจึงต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เรียนรู้และเท่าทันในสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายขึ้น

มหาวิทยาลัยทักษิณเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรก ๆ ในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งเป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรม ในทบวงมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2539 ได้พัฒนาการจัดการศึกษาเจริญก้าวหน้าโดยลำดับ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยทักษิณได้พัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐด้วยการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ และมีความคล่องตัวสามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ภายใต้ปรัชญาของมหาวิทยาลัย “ปัญญา จริยธรรม นำการพัฒนา” ได้เห็นความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และได้เปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นขึ้น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 จวบจนปัจจุบันได้มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับผลกระทบด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมด้วยการผลิตบัณฑิตให้มีทักษะในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่น รวมทั้งเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้บัณฑิตพร้อมที่จะปฏิบัติงานอย่างมีศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานภาครัฐและ

เอกชน (มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2559: 7)

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953: 110-111) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยอธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย 5 ด้านคือ การตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ ความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความเจริญก้าวหน้า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นพลังผลักดันให้เกิดความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ โดยมีความมานะพยายาม พยายามฝ่าอุปสรรคเอาชนะความล้มเหลว เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะตั้งระดับความหวังไว้สูงกว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีแผนการ และความพยายามมากกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งเสริมให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ถนอมรัฐ ชะลอเลิศ, 2549: 18) สอดคล้องกับ เฮิร์แมน (Herman, 1970 อ้างอิงใน เขียน วันทนียตระกูล, 2553: 53) ที่กล่าวว่า ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และคนที่ไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยาน มีความอดทน มีเป้าหมายและความหวังที่จะประสบความสำเร็จ และพยายามที่จะปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่คณาจารย์ต้องมีวิธีการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจสิ่งที่เรียน เนื่องจากแรงจูงใจเป็นสิ่งที่นำไปสู่การสร้างพฤติกรรมในการเรียนของนิสิตหากต้องการให้นิสิตเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพอย่างไร ก็ต้องสร้างแรงผลักดันที่เป็นต้นเหตุของพฤติกรรมให้เหมาะสม เพราะแรงจูงใจที่เหมาะสมจะเป็นแรงผลักดันให้นิสิตได้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาตามหลักสูตร

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อาทิเช่น มินตรา สิงหนาค (2552) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของกระบวนการครอบครัวและตัวแปรส่งผ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สุจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ (2553) ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับปีที่ 1 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลราชชนนี อุดรธานี ฌัญติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่ง

ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แต่ยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จากความเป็นมาของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหาคำตอบว่า ปัจจัยด้านชีวะสังคมซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ หรือไม่ อย่างไร ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะได้ข้อค้นพบที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ นิสิตได้รับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีรูปแบบการจัดการศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับคำถามการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคม กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณโดยเลือกศึกษาปัจจัยด้านส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ ด้านความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ด้านความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และด้านความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความเจริญก้าวหน้า (McClelland, 1953: 110-111)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การศึกษานี้ใช้ประชากรของ นิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 75 คน (กลุ่มภารกิจทะเบียนนิสิตและบริการการศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ, 2559: ออนไลน์)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิตจำแนกเป็น

3.1.1 ปัจจัยด้านส่วนบุคคล ประกอบด้วย

3.1.1.1 การรับรู้คุณค่าในตนเอง

3.1.1.2 ทักษะคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

3.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย

3.1.2.1 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองของนิสิต

3.1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนิสิต

3.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

3.1.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

3.1.3.3 บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน

3.1.3.4 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

3.2.1 ด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ

3.2.2 ด้านความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

3.2.3 ด้านความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

3.2.4 ด้านความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความเจริญก้าวหน้า

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องแต่ละข้อตั้งแต่ 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ .955 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product's Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.85$, $\sigma=0.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิต อยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ปัจจัยด้านครอบครัว ($\mu=4.15$, $\sigma=0.46$) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ($\mu=3.84$, $\sigma=0.46$) และปัจจัยด้านส่วนบุคคล ($\mu=3.58$, $\sigma=0.34$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิต โดยภาพรวม

ปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิต	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับ
1. ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	3.58	0.34	มาก
2. ปัจจัยด้านครอบครัว	4.15	0.46	มาก
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย	3.84	0.46	มาก
รวม	3.85	0.34	มาก

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.89, \sigma=0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตอยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ($\mu=3.96, \sigma=0.56$) ด้านความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความก้าวหน้าในงาน ($\mu=3.93, \sigma=0.57$) ด้านความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ($\mu=3.88, \sigma=0.58$) และด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ ($\mu=3.79, \sigma=0.54$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยภาพรวม

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับ
1. ด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ	3.79	0.54	มาก
2. ด้านความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ	3.88	0.58	มาก
3. ด้านความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค	3.96	0.56	มาก
4. ด้านความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความก้าวหน้าในงาน	3.93	0.57	มาก
รวม	3.89	0.47	มาก

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .653$)

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตเป็นรายคู่ พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางทุกคู่ โดยสามารถเรียงลำดับ ค่าความสัมพันธ์สูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ด้านความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความเจริญก้าวหน้า ($r_{x_1y_4} = .655$) รองลงมา ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ด้านความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ($r_{x_3y_2} = .655$) และปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ด้านความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ($r_{x_1y_2} = .577$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r_{x_2y_1} = .260$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิต	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	ด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ	ด้านความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ	ด้านความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค	ด้านความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความเจริญก้าวหน้า	
	(y ₁)	(y ₂)	(y ₃)	(y ₄)	
	(x ₁)	(x ₂)	(x ₃)	(x ₄)	
	(y)	(y)	(y)	(y)	
1. ปัจจัยด้านส่วนบุคคล (x ₁)	.375	.577	.454	.655	.611
2. ปัจจัยด้านครอบครัว (x ₂)	.260	.487	.374	.327	.430
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย (x ₃)	.521	.609	.475	.357	.579
รวม (x)	.473	.681	.530	.522	.653

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สามารถอภิปรายผล ในประเด็นสำคัญได้ดังนี้

จากการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิตโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันผู้ปกครองของนิสิต อาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจต่อการใช้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน โดยผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญโดยการประพฤติปฏิบัติตนต่อนิสิตด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่น เช่น การให้เวลาที่จะพูดคุยกับนิสิตเมื่อกลับบ้านเสมอๆ เมื่ออยู่หอพัก ผู้ปกครองจะติดต่อ สอบถามความเป็นอยู่ทางโทรศัพท์ การสอบถามปัญหาความไม่สบายกายไม่สบายใจของนิสิต การแสดงความห่วงใยความเป็นอยู่ของนิสิต เสมอ ๆ ประกอบกับบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนที่มหาวิทยาลัยทักษิณได้จัดให้กับนิสิต มีสภาพบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ส่วนพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มักเปิดโอกาสให้นิสิตซักถามข้อสงสัย เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นในกิจกรรมการเรียนการสอน และมีการกระตุ้นให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าหรือหาคำตอบในเนื้อหาที่เรียน อยู่เสมอๆ สอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2554: 36) ที่พบว่า นักศึกษามีการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทศนคติต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ในระดับดี

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้มีแรงจูงใจภายในที่จะเรียนในสาขานี้เป็นเดิมที และหลังจากผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาเรียนในสาขานี้ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนเพื่อให้บรรลุความประสงค์ตามที่ตั้งใจไว้ นิสิตส่วนใหญ่จึงมีอุปนิสัย อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความ

ก้าวหน้าในงาน ตลอดจนมีความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ (2553) ที่ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .653$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังที่ เฮอร์แมน (Herman, 1970 อ้างอิงใน เขียน วันทนีย์ ตระกูล, 2553: 53) ได้กล่าวว่า ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยาน มีความอดทน มีเป้าหมาย และความหวังที่จะประสบความสำเร็จ และพยายามที่จะปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดีอยู่เสมอ สอดคล้องกับ ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2554: 42) พบว่า ปัจจัยด้านส่วนบุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี โดยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมของนิสิตด้านครอบครัว กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ดังนั้นแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นเป็นผลของการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในวัยเด็ก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีต่อการเรียนและพฤติกรรมของนิสิต ทั้งนี้ผู้ปกครองหรือครอบครัวของนิสิตควรแสดงพฤติกรรม เช่น การแสดงความห่วงใยต่อความเป็นอยู่ การให้ความไว้วางใจ การให้กำลังใจต่อนิสิต สำหรับอาจารย์ควรส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอนให้นิสิตรู้จักตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานแต่ละชิ้น การจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของงานที่ได้รับมอบหมาย การวางแผนการอ่านหนังสือก่อนการสอบแต่ละครั้ง เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 หากมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่นในครั้งต่อไปควรให้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ (Second and Foreign Language Learning Motivation) ตามแนวคิดของ Dornyei เพราะเป็นแนวคิดที่นิยมใช้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวะสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาการศึกษาต่อไป

2.3 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น เพื่อจะได้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางด้านการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มภารกิจทะเบียนนิสิตและบริการการศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ. (2559).

สถิตินิสิตปัจจุบัน (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2559,

จาก <http://grad.tsu.ac.th/stat/>.

เขียน วันทนียตระกูล. (2553). **แรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน**

อย่างไร. สืบค้นเมื่อ 14 ธันวาคม 2559, จาก http://www.lanna.mbu.ac.th/artilces/Intrinsic_Kh.asp.

ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, **วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม**. 8 (1), 85-102.

ปราวณปริยา บุญเรือง. (2557). **ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาพณิชยการและการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีปอิลิเทคนิคลานนา เชียงใหม่.** (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีปอิลิเทคนิคลานนา.

- มนต์ชัย สุวรรณหงส์. (2554). **สภาพการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในของครูโรงเรียน บริหารธุรกิจอยุธยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เขต 1 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.** (รายงานผลการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: โรงเรียนบริหารธุรกิจอยุธยา.
- มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2559). **คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2559.** สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มินตรา ลิงหนาค. (2552). **อิทธิพลของกระบวนการครอบครัวและตัวแปรส่งผ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี. **วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข.** 22(1), 98-108.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สุจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ. (2553). **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.** สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2559, จาก http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/epaper/special_may2010/pdf/Page_153.pdf.
- สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล. (2555). **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. ใน การประชุมแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9, 884-892.** วันที่ 6-7 ธันวาคม 2555 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
- McClelland, D. C. (1953). **The Achievement Motive.** New York: Appleton-Century-Crofts.